

د افغانستان د آينده غورځنگ د خواخوږي پيغام

فبروري نهمه ۲۰۱۰

نوميالي شاعر او سياستوال اجمل خټک له خپل اند و ژوند سره مخه ښه وکړه هغه د هند د نيمې وچې او پښتونخوا د ستر ازادپال او سمونوال پاچا خان (عبد الغفار خان) د سياسي- فرهنگي خدايي خدمتگار غورځنگ تر سيوري لاندې له ادب اوسياست سره غاړه غړی را لوی شو او تر پايه يې همدغه لاره روده پسې واخيسته. جېلونه او تبعيدونه يې وگالل. څه له پاسه شل کاله يې په افغانستان کې تېر کړل چې په ترڅ کې يې له هماغه غورځنگه د را زېږېدلي (ملي عوامي ملي پارټي) استازي هم پر غاړه درلوده او له بيرته ستنېدو سره يې په گوندي چاروکې په کارنده برخه اخيسته، د عمومي منشي تر پورې ورسېد. په وروستيو کلونو کې چې د گوند له خوا يې سنا (سېنت) ته لار وموندله، د سراسري پاکستان سياسي ډگر ته هم ورگډ شو او لا ښه ترا وځلېد.

په اردو او انگرېزي ادب کې يې تر ماسټر ډيگري زده کړې ترسره کړې او په پارسي ادب کې ورته د ((فاضلي)) د دفاع لپاره له جېله تر پوهنتونه په زولنو کې اجازه ورکړ شوې وه. په دغو نورو ژبو يې مرکې او ويناوې کولې، خو شاعري او ليکوالي يې يوازې په خپله مورني ژبه.

ارواښاد اجمل خټک له دې سره سره د صنوبرکاکاجي په پليوني داوسني پښتو شعر د يوه مخکښ، ژمن او انقلابي شاعر او ليکوال په توگه د شعر وادب لمن د ژوند تر وروستۍ سلگۍ پرې نه ښووه. په دې لړ کې يې يو گڼ شمېر ادبي ليکنې او شعري ټولگې په پېښور او کابل کې خو څو ځله پرچاپ ورسېدې او د لرو بر ځوان کهول لپاره يې مخبېلگه کړې.

دغه انقلابي شاعر او سياستوال وړمه ورځ له پېنځه اتياکلن وياړلي ژوند سره د تل لپاره مخه ښه وکړه او پرون په خپل کلي اکوړه خټک کې يې د خپل ورنیکه تر څنگه خاورين ځادر پر مخ راخپور کړ.

د اجمل خټک اروادې ښاده وي او ياد يې تلانند و تلپاتي!